

re, at vi skulle se på de økonomiske rammer og de uddannelsesmæssige rammer. Det kunne også være, vi skulle se på de muligheder, der er for både forældre og lokalsamfund for at gribe ind og diskutere, hvilke forhold man ønsker der skal være for børnene.

Ud over at opstille en detaljstyring af, hvad børn skal lære, og dermed være et led i den generelle debat om, hvordan vi skal styre samfundet, er dette forslag også, som nogle har udtrykt det, en kolonisering af barndommen. Hvor vi hidtil har sagt, at først når børn når skolealderen, skal vi stille nogle bestemte krav – i Danmark har vi endda ikke skolepligt, vi nøjes med at sige, at der er undervisningspligt – siger man nu, at allerede fra børnene er et halvt års tid, skal staten bestemme, hvad de skal lære. Jeg er med på, at man har ændret det, så der ikke længere står, at de skal lære at lege med ler, men der bliver stadig opstillet en lang række mål for, hvad børn skal lære, allerede fra de er et halvt år, og det mener vi er den helt, helt forkerte vej at gå. Vi mener, det er utrolig vigtigt at holde fast i, at børn har ret til en barndom, hvor de kan lege.

Man kan ikke forhindre børn i at lære. Børn lærer i høj grad af deres leg, men ofte i spring og på forskellige måder. Det er forskelligt for hvert enkelt barn, hvornår barnet lærer forskellige ting i sit udviklingsforløb, men nu skal der altså opstilles bestemte mål. Børn på 3 år skal have lært bestemte ting, og børn på 6 år skal have lært bestemte ting. I stedet burde man sørge for, at der er gode og dygtige pædagoger, som har den faglighed, der gør, at de kan vurdere, om der er noget, man skal være specielt opmærksom på hos det enkelte barn, eller om det skyldes de naturlige forskelle, der er på børnene.

Hvis man ønsker at bestemme nogle ting, som børn skal lære, og måske ønsker at forhindre børn i at foretage sig nogle andre ting, kan det selvfølgelig være fornuftigt med statsstyring, men det er vi altså imod. Vi synes langt hellere, at man skulle se på, hvordan man skaber de bedste rammer, og hvordan det kan sikres, at der kommer flere voksne ud i daginstitutionerne. Hvorfor ikke bruge dagpengene aktivt i stedet for regeringens panikpakke, hvor man kaster milliarder ud til forbrugsfest for de rigeste? Lad os ansætte nogle af de mange arbejdsløse og bruge dagpengene aktivt, så de kan komme ud og være med til at tage sig af vore børn, så der er den fornødne tid til at tage sig ordentligt af børnene.

Det er klart, at når man indimellem kan opleve, at der kun er én pædagog til at tage sig af 20 børn i en stue, er der ikke tid til den omsorg for det enkelte barn, vi gerne vil have. Derfor skulle man langt hellere se på, hvordan det sikres, at der er voksne nok til at give den fornødne omsorg, hvordan det sikres, at rammerne er gode nok, og at der er tid nok, og hvordan det sikres, at de, der tager sig af vores børn, også har den faglige viden, der skal til. Det handler om uddannelse og efteruddannelse, det handler om, at der også i hverdagen i børnehaver, vuggestuer og dagplejer er tid nok til, at man kan tage en faglig diskussion med andre. Det handler om, at de mange dagplejer og puljeinstitutioner har mulighed for faglig udveksling med andre; at der er et ordentligt tilsyn fra kommunernes side, og at man i kommunerne diskuterer, hvad det tilsyn skal indebære, og hvad man skal se på. Det handler om, at tilsynet også giver mulighed for en faglig debat om, hvad der kan gøres i forskellige dagtilbud, både for de konkrete børn, men nok så meget for at udvikle pædagogikken.

Kl. 11.05

Problemet er måske, at man i virkeligheden ønsker at forberede en privatisering af området på samme måde, som vi har set på ældreområdet, hvor man for at fremme medvirken af private leverandører er gået mere og mere over til minuttyranni, hvor alt skal gøres op i små enheder og detaljstyres, fordi det så bliver meget nemmere at markedsføre det. Man kunne frygte, at det, der forberedes her, er at gøre det meget nemmere at markedsføre hele børneområdet og give mulighed for, at private profitinstitutioner kan overtage pasningen, fordi man stiller nogle meget klare mål op. Det vil være meget nemmere at have med at gøre på et marked end den udvikling, vi hidtil har haft i Danmark, hvor forældrene har mulighed for at indrette institutionerne efter de pædagogiske retningslinjer, som de ønsker. De har mulighed for at påvirke nogle, som ikke går efter profit, men går efter det, som de synes er det bedste for børnene.

Jeg synes, man skulle melde klart ud fra regeringen, at man ønsker at forberede en privatisering, og jeg synes, det er lidt underligt, at Socialdemokratiet vil kunne støtte det. Vi ønsker som sagt, at man i stedet for at lave detaljstyring af barndommen fra statens side sørger for, at der kommer langt flere dygtige pædagoger og i det hele taget voksne i børnenes liv i dagtimerne, at de får den fornødne uddannelse og efteruddannelse og får den fornødne tid til at diskutere ud-